

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De multiloquio, & de his quæ ab eo cohibent. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

peccata sibi parua videntur.

¶ De quinque timendi circa venialia peccata.

Id est notandum, quod quinque sunt, quæ debet homo timere circa venialia peccata. ¶ Primum est multitudo eorum. Vnde Aug. Ista leuia contemnere noli. Si contemnis quâdo appendis, expauesce quando connumerat. ¶ Secundum est hoc, quod pro talibus ad iudiciû Dei sumus trahendi. Vnde super illud Tob. 31. Nonne vias meas ipse considerat? dicit gloss. Sic Deus vniuscuiusq; vias considerat, sic gressus dinumerat, vt nec minutissimæ cogitationes ac tenuissima verba quæ apud nos vsu viluerunt, eius iudicio iudicussa remaneant. Sed quæ ratio poterit reddi de verbis otiosis, cum ipsa sine ratione dicantur? vnde Ber. Si præterea verbum otiosum est quod nullam rationabilem causam habeat, quam rationem reddere poterimus de eo quod est præter rationem licet confabulari, aiunt, donec prætereat hora, quam tibi ad agendam penitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquitendam gratiam, ad promerendam gloriam, miseratio conditoris indulserat. ¶ Tertio timendum est ne inter multa venialia aliquod mortale incidat homine ignorante. vnde Osee 7. Alieni comederunt robur eius, & ipse nesciuit. ¶ Quarto timendum est, ne per venialia homo ita debilitetur, quod in aliquod manifestum mortale cadat. Eccles. 39. Qui modica spernit, paulatim decidet. Gregor. Vitæ grandia, caue ne obruaris arena. Idem: Si ista parua negligimus, insensibiliter seducti, audacter maiora perpetramus. Et si stupa & clauis in nauibus sint minima, tamen defectus eorum occasio submerisionis possit esse his, qui in nauibus sunt. Præsentia enim eorum occasio est euasionis. Legitur quod Absalon occasione crinium interfectus sit. 2. Reg. 8. In crinibus parua peccata possunt intelligi, sicut & ibi, Capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Quæ parua peccata multis sunt occasio mortis. Legitur etiam Iudic. 16. quod Sampson abscissis crinibus debilis factus sit. In quo figuratum est, quod aliquis debilitatur, quando modica bona negligit facere. Eccontra Nazaræi nutriebant comam: vt legitur Numer. 6. ¶ Quinto timenda sunt venialia, quia profectò impediunt: quando enim aliquis Deo ingratus est, & non vult facere pro eo nisi id ad quod teneret, Deus non ita abundanter largitur gratiam ei vnde proficere possit. Præterea vnicuique pilum cibum alicui reddit abominabilem, & modicum pulueris oculum multum obnubilat: sic venialia seruitium alicuius minus gratum videntur Deo reddere, & oculos cordis obnubilant.

De multiloquio, & de his quæ ab eo cohibent.

C A P. XXI.

Multi

Multiloquium peccatum est, à quo Primo debet colibe hoc q̄ signum est imbecillitatis. Hiero. Inter canes quia firmior est, magis latrat. Secundo vero hoc, q̄ multiloquium hominem odiosum reddit, pauciloquium vero amabile. vnde quidam philosophus interrogatus quomodo quis hominibus placere vellet placere, inquit: Si gesseris optima, & locutus fueris pauciloquus. Eccl. 9. Terribilis in ciuitate sua homo linguosus: & reuerentia in verbo suo odibilis erit. ¶ Tertio hoc, q̄ multiloquium impedit conuersionem. vnde Iob 11. Nunquid vir verbolus iustificabitur? Leui. 15. Vir qui parit fluxum seminis, immundus erit. ¶ Quarto vero hoc, q̄ in multiloquio non deest peccatum, legitur Prou. 10. Et Eccl. 20. Qui multis utitur verbis, laedit animam suam. Et Eccl. 5. In multis sermonibus inuenietur stultitia. ¶ Quinto hoc, q̄ multiloquium signum est stultitiae. Vnde Eccl. 10. Stultus verba multiplicat. Et Prou. 29. Totum spiritum suum profert stultus. ¶ Sextum vero est hoc, quod dicitur in Psal. 141. Linguosus non dirigitur in terra. ¶ Septimum est hoc, quod frequenter accidit, q̄ ubi est multitudo verborum, ibi est indigentia operum. Sicut ubi multum est de paleis, ibi saepe parum est grano. Prou. 14. Vbi verba plurima, ibi frequenter egestas. ¶ Qui tantum verba sectatur, nihil habebit. ¶ Octauo magna utilitas, quae est in cauendo multiloquio. Vnde Eccl. 19. Qui odit diuocacitatem, exinguit malitiam. Prou. 12. De fructu oris labitur plebitur unusquisque bonis. Legitur in vitis patrum, q̄ qui porrauit lapidem tribus annis in ore, ut viraret multiloquium.

De Turpiloquio. C A P. XXII.

Turpiloquium, peccatum est, à quo dissuadet nos Apostolus ad Eph. 5. dicens: Fornicatio autem & omnis immunditas aut auaritia non nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpilitudo, &c. Ab hoc peccato multum debemus cauere: quia peccatum est turpilitudo in ore, ubi multum indecens est immunditia. Praeterea turpiloquium proximum corrumpit. Vnde 1. Corint. 15. Corruptunt bonos mores colloquia praua, &c. Timoth. 2. Quorum sermo serpit ut cancer. Corruptit enim ipsum qui turpiter loquitur, ut tandem turpia opera non abstergeat. Seneca. Turpia ne dixeris: paulatim enim per verba peccata deiciuntur, ut à verborum dicacitate abstineamus, & potius sumus à turpibus. Natura linguam in medio capite collocavit. quod denticulorum multitudo, & labia circumstant, ad insinuandum, quod tacendum est, vel iuste loquendum: secus est de auribus quas rotundas reliquit, & ita de aliis sensibus. Insuper à multitudinem